

מסכת Baba Batra

פרק ח

א. יש נוחליין ומנהליין, ויש נוחליין ולא מנהליין, מנהליין ולא נוחליין, לא נוחליין ולא מנהליין. ואלו נוחליין ומנהליין, האב אָת הַבְּנִים וַהֲבָנִים אֶת הָאָב וַהֲאָחִין מִן הָאָב, נוחליין ומנהליין. הָאִיש אֶת אָמֹר וַהֲאִיש אֶת אָשְׁטוֹ, וַבְּנֵי אָחִiot, נוחליין ולא מנהליין. הָאָשָׁה אֶת בְּנֵיהֶن וַהֲאָשָׁה אֶת בָּעֵלה וַאֲחֵי הָאָם, מנהליין ולא נוחליין. וַהֲאָחִים מִן הָאָם, לא נוחליין ולא מנהליין:

ב. סִכְרָנָה נְחָלוֹת כֵּה הוּא, (במדבר כז) איש כי ימות ובן אין לו, והעברפתם את נחלהו לבתו, בן קודם לבת, וכל יוֹצֵאי יַרְכּוּ שֶׁל בֵּן קודמין לבת. בת קודמת לאחין. יוֹצֵאי יַרְכּה שֶׁל בת, קודמין לאחין. אחין קודמין לאחוי האב. יוֹצֵאי יַרְכּוּ שֶׁל אחין, קודמין לאחוי האב. זה הכלל, כל הקודם בנהלה, יוֹצֵאי יַרְכּוּ קודמין. וַהֲאָב קודם לכל יוֹצֵאי יַרְכּוּ:

ג. בְּנוֹת צָלֶפֶחֶד נִטְלוּ שֶׁלֶשֶׁה חֲלֻקִים בְּנֵחֶלה. חֲלֵק אַבִיכֶן שְׁהִיא עִם יֹצְאֵי מִצְרַיִם, וְחֲלֵקָו עִם אֲחֵיו בְּנֵכֶסִי חֶפֶר. וְשְׁהִיא בְּכָור נִוטֶל שְׁנֵי חֲלֻקִים:

ד. אַחֵד הַבָּן וְאַחֵד הַבָּת בְּנֵחֶלה, אֶלָּא שְׁהַבָּן נִוטֶל פִּי שְׁנֵי בְּנֵכֶסִי הָאָב וְאַיִן נִוטֶל פִּי שְׁנֵי בְּנֵכֶסִי הָאָם. וְהַבָּנוֹת נִזְוְנוֹת מִבְּנֵכֶסִי הָאָב וְאַיִן נִזְוְנוֹת מִבְּנֵכֶסִי הָאָם:

ה. הַאֲוֹמֵר אִישׁ פָּלוֹנִי בְּנֵי בְּכָור לֹא יַטֵּל פִּי שְׁנֵי, אִישׁ פָּלוֹנִי בְּנֵי לֹא יִרְשֶׁע עִם אֲחֵיו, לֹא אָמֵר כְּלֹום, שְׁהַתְּנֵה עַל מָה שְׁפָתּוּב בְּתוֹרָה. הַמַּחְלָק גְּכָסִיו לְבָנָיו עַל פִּיו, רְבָה לְאַחֵד וּמִינְעַט לְאַחֵד וְהַשְׁוָה לְהַזְוָה אֶת גְּבָכָור, ذְּבָרִיו קִימָין. וְאִם אָמֵר מִשּׁוּם יִרְשֶׁה, לֹא אָמֵר כְּלֹום. כְּתַב בֵּין בְּתַחַלָּה בֵּין בְּאֶמְצָע בֵּין בְּסֹוףּ מִשּׁוּם מִתְנָה, ذְּבָרִיו קִימָין. הַאֲוֹמֵר אִישׁ פָּלוֹנִי יִרְשֶׁנִּי בְּמָקוֹם שִׁיחָשׁ בַּת, בְּתֵי תִּירְשֶׁנִּי בְּמָקוֹם שִׁיחָשׁ בָּנוֹ, לֹא אָמֵר כְּלֹום, שְׁהַתְּנֵה עַל מָה שְׁפָתּוּב בְּתוֹרָה. רְבִי יוֹחָנָן בָּנוֹ בְּרוֹקָה אָוּמֵר, אִם אָמֵר עַל מַיְשָׁהוּא רָאוּי לִירְשׁוֹ, ذְּבָרִיו קִימָין. וְעַל מַיְשָׁה אָוּנָן רָאוּי לִירְשׁוֹ, אֵין ذְּבָרִיו קִימָין. הַכּוֹתֵב אֶת גְּכָסִיו לְאֶחָרים וְהַגִּיח אֶת בָּנָיו, מַה שְׁעַשָּׂה עָשָׂוִי, אֶבֶל אֵין רֹוח חֲכָמִים נוֹחָה הַיּוֹנָף. רְבָנוֹ שְׁמַעַן בָּנוֹ גַּמְלִיאֵל אָוּמֵר, אִם לֹא קָיו בָּנָיו נוֹתָגִין כְּשֹׁוֶּרֶה, זָכוֹר לְטוֹב:

ו. **האומר** זה בני, גאהן. זה אחיו, איןנו גאהן ונוטל עמו בחלוקת. מות, יחוֹרוּ נכסים למקומן. נפלו לו נכסים ממקום אחר, יירשו אחיו עמו. מי שמת ונמצאת דתיתקי קשורה על ירכו, הרי זו אינה כלום. זכה בה לאחר, בין מן היורשין בין שאינו מן היורשין, דבריו קיימים:

ז. הכותב נכסיו לבניו, צരיך שיكتب מהיום ולאחר מיתה, דברי רביה יהודה. רבבי יוסף אומר, אין צירה. הכותב נכסיו לבנו לאחר מותו, האב אינו יכול למכר, מפני שהוא כותבון לבנו, והבן אינו יכול למכר, מפני שהוא ברשות האב. מכר האב, מכורין עד שיטמות. מכר הבן, אין לווקם בבן כלום עד שיטמות האב. האב חולץ ומאכיל לכל מי שירצה. ומה שהניח פוליש, הרי הוא של ירושין. הניח בנים גדולים וקטנים, אין הגדולים מתרגנסים על הקטנים ולא הקטנים נזונים על הגדולים, אלא חולקון בשווה. נשאי הגדולים, נשאי הקטנים. ואם אמרו קטנים הרי אני נושאים לכך שנשאיתם אכם, אין שומעינו לכם, אלא מה שפנתנו לכם אביכם נתנו:

ח. הניח בנות גדולות וקטנות, אין הגדלות מתרגנסות על הקטנות ולא הקטנות נזנות על הגדלות, אלא חולקوت בשווה. נשאי גדולות, נשאי קטנות. ואם אמרו קטנות, הרי אני נושאות לכך נשאיתם אכם, אין שומעינו לכם. זה חמר בבנות מובנים, שהבנות נזנות על הבנים ואין נזנות על הבנות:

